

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5132

гр. София, 28.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Цветанка Паунова

като разгледа дело номер **9042** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК, вр. чл. 144 АПК

Постъпила е молба от [фирма], чрез адв. С. С., с която на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 АПК се иска изменение на постановеното по КНАХД № 9042/21 г. решение № 2806/27.04.2022 г., в частта му за разноските, като се иска присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. с ДДС.

На основание чл.248 ал.2 от ГПК, съдът е съобщил на ответника исканото изменение на постановеното по КНАХД № 9042/21 г. решение № 2806/27.04.2022 г., като в указания срок не е постъпил отговор.

Настоящия съдебен състав намира искането по чл.248 от ГПК за допълване на по КНАХД № 9042/21 г. решение № 2806/27.04.2022 г., в частта за разноските за допустимо, като подадено в срока по чл. 248. ал. 1 от ГПК , от надлежна страна и след представен списък за разноски по чл. 80 ГПК.

Искането обаче е неоснователно,по следните съображения:

С постановеното по КНАХД № 9042/21 г. решение № 2806/27.04.2022 г. съдът е оставил в сила Решение № 20049075/22.02.2021 г. на СРС, НО, 8 състав, постановено по НАХД № 11965/2020 г. и съдът е осъдил Дирекция „Инспекция по труда“ С. да заплати на [фирма] сума в размер на 580 лв. за адвокатско възнаграждение. Представен е списък по чл. 80 ГПК, съгласно който размера на претендираните разноски е в размер на 720 лв. с ДДС. Съдът също така е уважил възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение и е намалил размера на дължимото възнаграждение на 580 лв.

Начисляването на ДДС е в правомощията на страните по една облагаема доставка, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и счетоводните аспекти на разчета на адвокатското дружество с НАП по отношение на ДДС, са ирелевантни, досежно присъдените разноски в съдебното производство.

Няма законово основание съдът да начислява ДДС върху адвокатското възнаграждение за правна помощ, тъй като данъкът е публично вземане и не е неразделна част от възнаграждението, което съдът определя в хипотезата на чл. 78 ал. 5 от ГПК. Безспорното в случая обстоятелството, че е налице облагаема сделка – договор за поръчка /в неговата разновидност –договор за правна защита и съдействие от 03.02.2022 г и има издаден счетоводен документ - фактура № 1436/03.02.2022 г. не ангажира съда със задължението да начисли ДДС при действието на §2а от ДР на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Действително, съгласно цитираната разпоредба, за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. Съдът е длъжен да се съобрази с тази разпоредба единствено в случаите ,в които определя служебно адвокатското възнаграждение в хипотезата на чл. 38 ал. 2 от ЗА. При присъждането на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по реда на чл. 38 ЗА. съдът е длъжен да съобрази начисляването на ДДС върху същото, тъй като не се касае за свободно договаряне между страните по правоотношението, а служебно определяне на възнаграждението от съда. В този случай върху дължимото с оглед изхода на делото и защитения материален интерес адвокатско възнаграждение следва да се прибави и ДДС в размер на 20%, но не и в настоящия случай, тъй като съдът не е присъдил служебно разноски , а е намалил договорени между страните по един гражданско правен договор , в хипотезата на чл.78 ал.5 от ГПК.

В настоящия казус , Адвокатско дружество Р. и партньори е включил като неразделна част от договореното адвокатско възнаграждение и ДДС /видно от фактурата на стр.35 от делото - 600 - ДО и 120- ДДС/, платено от ответника по касация в настоящия, поради което съдът не следва да начислява повторно ДДС върху редуцирания размер на договореното адвокатско възнаграждение.

Намаления размер на адвокатското възнаграждение, поради прекомерност на договореното такова е част от последния, за който вече е платен ДДС от клиента и включването на ДДС като неразделна част от намаления размер на адв.възнаграждение би довело до двойно облагане на предоставената от адв.дружество услуга, което е в противоречие с Директива2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност. В този смисъл съда съобразява РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав) от 23 ноември 2017 година по съединени дела С-427/16 и С-428/16 ([фирма] срещу Й. К. (С-427/16) и [фирма] срещу Е. Я. (С-428/16), с което СЕС приема ,че чл. 78, първа алинея, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главните производства, по силата на която данъкът върху добавената стойност се счита за неразделна част от възнагражденията за регистрираните адвокати, ако в резултат на това тези възнаграждения подлежат на двойно облагане с данък върху добавената стойност.

Воден от гореизложеното ,съдът

ОПРЕДИЛ:

ОТХВЪРЛЯ искането [фирма], чрез адв. С. С., с което на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 АПК се иска изменение на постановеното по КНАХД № 9042/21 г. решение № 2806/27.04.2022 г., в частта му за разноските, като се иска присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. с ДДС, като неоснователно.

Определението не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: